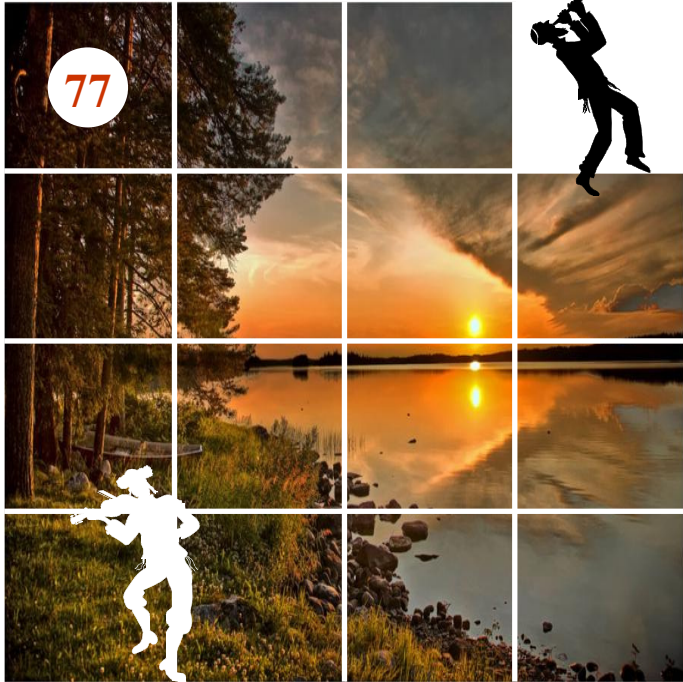

סיפורים משלים ועדויות

רבי נחמן מברסלב

בכפר אחד סמוך לזלאטיפאלע ה'יה דר איש אחד שהיה מחזיק הארענדא [הכירה] מאדון הכפר, והקרעטשמים [הפונדקים] אשר בסביבות כפר הנ"ל. וכל האנשים המחזיקים הקרעטשמים היו משלמין לו הראטעם [דמי שכירות]. והיה לו אשה צנועה מאד נדיבת לב מאד, והיתה מרחמת תמיד על המחזיקים הקרעטשמים [שוכרי הפונדקים] כשלא היה להם לפעמים לשלם לבעלה הראטע היא נתנה להם כסף לשלם.

ויהי היום ונחלתה האשה הנ"ל במחלה מסכנת מאד עד שהיתה נוטה למות, ובעלה השתמש ברופאים גדולים הרבה ולא הועילו לה כלום. והקרעטשמארים היה דוה לבם מאד על האשה הנ"ל בידעם שאם חס ושלום תמות האשה הזאת יהיה מר להם מאד, ולא יהיה להם מי שירחם עליהם, גלל בן השתדלו הרבה כלם באיש אחד ברפואתה ונסעו אל הרופאים להביאם. וביניהם היה איש אחד שהיה מקרב מעט לאדמו"ר זצ"ל בעת אשר ישב בזלאטיפאלע, ונדבר האיש על לב הבעל הנ"ל שישלח פדיון לאדמו"ר זצ"ל לזלאטיפאלע, וכן עשה, ושלח אותו עם פדיון נפש לאדמו"ר זצ"ל.

ובעת ההיא היתה קרובה מאד שתצא נפשה, ובא זה האיש לאדמו"ר זצ"ל והביא לו הפדיון. ויאמר אליו רבנו ז"ל שביאו לו רענדיל אחד, והביא לו האיש הנ"ל הרענדיל ולקח אדמו"ר זצ"ל את הרענדיל בידו ואמר לו שהרענדיל אינו מחזיק את המשקל.

והלך האיש הנ"ל והביא לו רענדיל אחר, וגם זה היה נחסר ממשקלו וכן היה כמה פעמים שבכל פעם שהביא לו רענדיל והוא זצ"ל שקל אותו ולא הוטב בעיניו. עד שהלך לחלפן אחד והביאו לאדמו"ר עם הרבה רענדיליך ואדמו"ר ז"ל בחר לו אחד רענדיל שהיה לו על כף המאזנים כמו שצריך. ואז אמר לו לך ונסע לביתך כי האשה הנ"ל כבר שבה לבריאותה. ונסע חזרה להכפר.

והנה האיש הנ"ל בעת שאמר לו אדמו"ר זצ"ל שכבר שבה לבריאותה היה הדבר לפלא בעיניו. והביט על המורה שעות באיזה שעה אמר לו אדמו"ר זצ"ל וכאשר בא אל בית הרינדאר ספרו לו כל בני הבית מה שנעשה שם אחרי שנסע לאדמו"ר זצ"ל. כי תכף אחר נסיעתו התחילה האשה לגווע ונעשה קול בכיה ורעש גדול בבית עד שהקיצו אותה, ואמרה לתן לה מעט מים אל פיה. וספרה להם כי כאשר יצאה נשמתה ובאה לפני בית הדין של מעלה, ושקלו העונות והזכויות שלה והכריעו העונות ונזרו דינה למיתה שלא תחזר עוד לזה העולם. בתוך כך בא אברך אחד (ותארה צורתו בצורת אדמו"ר זצ"ל) והביא רענדיל אחד והשליך אל הכף של זכויות והכריעו הזכויות ופסקו דינה לחיים.

וכפי שספרו לו היה זה הדבר בעת אשר אדמו"ר זצ"ל עסק ושקל כמה פעמים את הרענדיל על כף המאזנים הנ"ל. אז השתומם האיש ויתפלא מאד על הדבר הזה, והבין היטב מה שאדמו"ר זצ"ל שקל כמה פעמים את הרענדיל מה שבעיניו היה הדבר לפלא. והאשה שבה לבריאותה תכף בשלמות:

כל מה שמתגל ומתפאר שם הצדיק יותר מתגל ומתפאר שם השם יתברך ביותר. (קל"ב ב"ס)

טוב להגיד ולשור

נ נח נחמ נחמן מאומן

לזכות לכל הישועות